

Ændringer. Jeg er glad ved, at dette vigtige Omraade i Forholdet mellem Danmark og Færøerne nu bliver ordnet.

Bramsnes: Den ærede Ordfører for Udvalget udtalte, saa vidt jeg forstod, at jeg ikke havde Ret i at sige, at det Udkast, der kom fra Lagtinget, var enstemmigt vedtaget. Det maa jeg dog tro, naar jeg læser de Beretninger, Udvalgets Formand har fremskaffet fra Lagtinget, idet det udtrykkelig hedder: De Ændringsforslag, der vedrører Lagtingsloven, sættes derpaa samlede under Afstemning ved Navneopraab. Saa følger Navneopraabets Udfald, hvem der stemte ja, og hvem der ikke stemte — det var 3 Medlemmer og Formanden —, og saa kommer: I fraværende. Dernæst hedder det: Og var Forslaget saaledes enstemmigt vedtaget med 17 Stemmer. Jeg tror, at det ogsaa her i Tinget er Praxis, at vor højtærede Formand udtaler, at et Forslag er enstemmigt vedtaget, selv om der er nogle Medlemmer, som ikke har stemt for det. Det er vist almindelig parlamentarisk Sædvane. Desuden gjorde Udvalgets Ordfører jo Rede for, at det var Selvstyrepartiets Medlemmer, der ikke havde stemt for, og mente at kunne antyde Grunden dertil, om end det naturligvis kun kunde være en Formodning. Det Forslag, der foreligger, er enstemmigt vedtaget, og saavel den ærede Ordfører stemte for det som det ærede Medlem af Folketinget, der repræsenterer Færøerne; der var ingen, som stemte imod. Det maa derfor være Udtryk for Lagtingets Ønske, at man skulde have Loven saadan. Naar man saa i Ministeriet anser det for nødvendigt at forandre Lovforslaget, kan man naturligvis stille Forslag derom, men man maa ikke forundre sig over, at der er Medlemmer af Landstinget, som finder det klogest, naar man ønsker, at der paa Færøerne skal blive Tilfredshed med, hvad der bliver foretaget hermed, at følge Lagtingets Affattelse, saafremt det ikke kan paavises, at det er absolut nødvendigt at fravige den; og det har hverken den ærede Ordfører for Udvalget eller den højtærede Justitsminister været i Stand til. Jeg forstaaer godt, at den ærede Ordfører er i en noget vanskelig Situation, fordi han nu skal stemme imod et Forslag, som han selv har været med til at stille og underskrive som Medlem af Udvalget og derefter har stemt for som Medlem af Lagtinget. Jeg forstaaer godt, det er vanskeligt at skulle hævde, at det, der kommer frem paa den Maade, egentlig ikke er helt overvejlet. Den ærede Ordfører har, som sagt, selv været

med paa alle Punkter ved Lagtingets Behandling af dette Forslag, været med i selve Udvalget, der har behandlet Forslaget, og været med ved Vedtagelsen, saa det ærede Medlem maa jo dog antages at have tænkt over, hvad der da blev fremsat i Lagtinget. Jeg kan derfor — det vil jeg gentage — ikke tro, at Bestemmelserne kan være saa skadelige, at det er nødvendigt at tage dem ud. Jeg kan ikke tro, at de Bestemmelser, som den ærede Ordfører, som jeg anser for overordentlig forsigtig, er gaaet med til paa Færøerne, skulde være af en saadan Natur, at det er absolut nødvendigt for Justitsministeren at tage dem ud. Jeg tror, at hvad et meget stort Flertal af Medlemmerne i Færøernes Lagting udtrykkelig har sanktioneret, skal man saa vidt muligt blive ved, hvis man vil opnaa den største Tilfredshed. Der kan siges meget for og imod dette Lovforslag, men man kommer ikke bort fra, at det, der her sker, er, at man fraviger det Udkast, som Færøernes Lagting har givet, og indsætter andre Bestemmelser. Den ærede Ordfører kan nok saa lidt forsikre, at selv om man forandrer Ordlyden i Lagtingets Affattelse, følger man Aanden. Det er muligt, at det er rigtigt; men jeg vil alligevel tro, at i de fleste Tilfælde er det sikrere, naar man vil følge Aanden, da at følge Ordlyden end vilkaarligt at ændre Ordlyden. Jeg tror, at de, der holder sig til Bogstaven, er nok saa sikre paa at ramme den Aand, man har ment at give Udtryk for, som de, der vilkaarligt giver sig til at forandre Udtrykkene.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at jeg beklager i høj Grad, at Ministeren mener, at Lagtingets Udtalelse om Lovforslaget er overflødig. Den højtærede Minister erklærer jo, at det Materiale, som findes her, i Virkeligheden er overflødig. Jeg tror ikke, den rette Vej til at faa et godt Samarbejde i Gang mellem Rigsdagen og Færøernes Lagting er, at man her erklærer, at det Materiale, der foreligger om, hvorledes Lagtinget har stillet sig til denne Sag, behøver Rigsdagen egentlig ikke at blive bekendt med; det skulde da være, hvis et eller andet nysgerigt Medlem af Udvalget ikke kunde nøjes med det kortfattede Uddrag, som Justitsministeren har givet, saa maa man naturligvis komme frem med det. Men i Virkeligheden er det overflødig, mener den højtærede Justitsminister. Jeg beklager den Udtalelse og denne Anskuelse; jeg har Indtryk af, at noget af det, der er mindst overflødig ved en Behandling her af færøske Lovforslag, er udførlig Oplysning